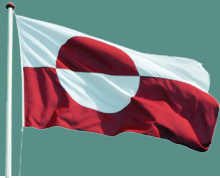

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat land kundi tú hugsað tær at vitja?
– Eg eri sera heimkærarur og havi tað gott í Føroyum, men tað er altíð gott at fara á eina ferð. Eg havi ikki verið í Grønlandi, og tað er eitt land, sum eg kundi hugsað mær at vitja.

Hvør er tín yndislutur?
– Mær dámar væl bátar. Eg eigi ikki bát júst nú, men systur mín eigur bát, sum eg tími væl at fáast við. Eg kenni nógv til motorar, og mær dámar sera væl at vera í tí verðini. Tá ið eg var yngri, dugdi eg skipini í álmanakkanum uttanat, og eg kenni framvegis nógvar bátar.

TÚ SKALT TÍMA FÓLK

– Tað eru ikki øll, sum skilja meg, tá ið eg fari út um náttina at spæla fyri fólki, men tað er púra natúrligt fyri meg. Tú skalt tíma fólk, og tú skalt duga at fara við teimum, sigur Jens Marni Hansen, sum í næstan 30 ár hevur sungið og spælt alment. Hann sigur seg njóta at spæla fyri fólki, hóast mánadagar kunnu vera tungir at koma ígjøgnum

Eyðun Klakstein

Hann er millum kendastu føroysku tónleikararnar, og síðani miðskeiðis í 1990'unum hevur hann stútt og støðugt spælt, sungið og útgivið sangir, sum føroyingar hava tikið til sín.

42 ára gamli kollfirðingurin Jens Marni hevur seinnu árin livað av tónleiki, og hann er framvegis sprelskur og virkin í føroyskum tónleikalívi.

Hann er dugnaligur sangskrivari, gittarspælari og sangari, og hann hevur evnini at taka eitt hvørt høvi, eina og hvørja løtu, og finna hóskað framførslu og sangir. Hansara musikalitetur ger, at hann mest sum kann syngja og spæla einhvønn sang, tá ið hevur hug til tað.

– Eg njóti at gera tað, sum eg geri. Eg njóti løturnar, tá ið eg spæli, og eg taki ein dag í senn. Eg havi ikki lagt so nógv planir fyri framtíðina, men eg vil støðugt gera nýggjar sangir fyri at endurnýggja meg. Fáir eg onkran góðan móguleika, geri eg mitt besta, sigur Jens Marni Hansen.

– Skalt tú liva av tónleiki, mást tú spæla tónleik, sum fólki dámar, og sum tey tíma at hoyra. Tú skalt vera fólksligur, og ikki minst í Føroy-

um skalt tú fara væl við fólki, tí landið er so lítið, sigur Jens Marni.

Drúgv yrkisleið

Longu tá ið Jens Marni Hansen var átta ára gamal, sang hann á skúlakonsert í Kollafirði, og sum 11 ára gamal var hann partur av skúlaorkestrinum The Players. Eitt stutt skifti var hann við í bólkinum Florence – sum trummuspælari – og í 1990 byrjaði hann við tí, sum vit seinni eru komin at kenna Jens Marna fyri. Hetta árið byrjaði bólkurin Kjølur at spæla, og fyrstu árin spældu teir bæði countrytónleik og harmonikkutónleik, men so líðandi fekk bólkurin tað skap, sum føroyingar komu at kenna bólkin fyri í 1996. Tá ið Jens Marni Hansen, Signar í Homrum, Henning Nicodemussen og Jens Tummas Næss fóru at mynda bólkin, høvdu fleiri enn 10 aðrir tónleikarar spælt við bólkinum.

Kjølur var við í Prix Føroyum í 1997, teir finga fleiri radiohitt og spældu annars nógv kring landið til dansir og konsertir, áðrenn teir í 2000 takkaðu fyri seg. Fleiri av tónleikarunum fóru víðari til bólkin All That Rain – teirra millum Jens Marni Hansen, sum spældi við har í háltv annað ár.

Í 2003 gjørdist Jens Marni

partur av bólkinum Showmenn, sum var millum best umtóktu dansibólkar í landinum í fleiri ár.

Í 2008 legði Jens Marni Hansen lunnar undir sína solokarrieru, tá ið hann gav fyrstu útgávuna út undir egnum navni. Útgávan The Right Way var eitt stórverk innan føroyskan rocktónleik. Sera nógv var gjørt burtur úr framleiðslu, innspælingum, ljóði og øðrum, og sangir sum The Right Way, You Are The One, I Don't Wanna Wait No More og Maybe Tomorrow høvdu ein altjóða dám yvir sær.

– The Right Way var ein risaprojekt, og ein stór framleiðsla við sera dugnaligum fólki bæði heima og í útlandinum. Útgávan var sera kostnaðarmikil og kann ikki endurtakast uttan víðari, sigur Jens Marni.

Síðani 2008 hevur Jens Marni serliga framført undir egnum navni, og hann hevur givið bæði fløgur og einstakar sangir út síðani. Hann hevur eisini luttikið í danska Grand Prixnum, og í 2013 hitaði hann upp fyri Bon Jovi í Parkini í Keypmannahavn.

Trupult við útgávum

Jens Marni Hansen hevur verið við í óteljandi tónleika- projektum, og hansara per-

sónliga útgávuavrik er stórt. Jens Marni hevur givið tónleik út sjálvur, saman við bólki og verið við á útgávum hjá øðrum.

– Tað er sera týðningarmikið at hava góð fólk rundan um teg, tá ið tú fæst við tónleik. Eg eri ikki ekspertur í øllum, og tí ræður um at finna røttu fólkin til rætta høvið. Á tann hátt kanst tú eisini flyta teg og menna teg, sigur Jens Marni Hansen.

Tá ið hann gav sína fyrstu fløgu út í 2008, var tað var sera kostnaðarmikið projekt, men minkandi fløgusølan hevur við sær, at tað er sera trupult at endurtaka eina slíka verkætlan nú á døgum.

– Fløgusølan er minkað burtur í lítið og einki, og tí er tað praktiskari at innspæla og útgeva einstakar sangir, sum tú kanst dyrka í framleiðsluni. Tað er eingin orsök at fáa sær botnleysa skuld av einari fløguútgávu, tá ið sølan av fløgum er so nógv minkað. Brúkar tú hundrað ella tvey hundrað túsund krónur upp á eina útgávu, so hevur tú ongan kjans at fáa pengarnar innaftur við sølu, sigur Jens Marni.

Hansara seinasta útgáva, sum var við føroysku klassiskarum, seldi væl, og Jens Marni umhugsar hóast alt at gera eina slíka útgávu afturat. Helst er málbólkurin

av slíkari útgávu framvegis áhugaður í at keypa fløgur.

– Tað er blivið meira attraktivt at gera ein sang og fáa hann út millum fólk. Eg havi eisini roynt at fáa nýggjar sangir út á hvørjum ári, og tað ætli eg mær eisini fram eftir. Eg vil gjarna geva fólki nakað – bæði á palli og við innspælingum, sigur Jens Marni.

Út at spæla

Jens Marni Hansen hevur síðani 1990'ini spælt óteljandi ferðir til dansir, konsertir og onnur tiltøk, og nógv av framførslunum eru um kvöldini og næturnar um vikuskiftini.

– Tað eru ikki øll fólk, sum skilja meg, tá ið eg fari út um náttina at spæla fyri fólki, men tað er púra natúrligt fyri meg. Tú skalt tíma fólk og duga at fara við teimum. Mín uppgáva er ofta at fáa fólk at trívast og hava tað gott í hølunum, har eg spæli, og eg merki eisini, at eg fáir nógv aftur frá fólki. Eg tími væl at spæla fyri fólki – eisini tá ið tað er á náttartíð, sigur Jens Marni.

– Tað kann vera hart at arbeiða sum tónleikari, tí um vikuskiftini vendir tú døgnið á høgdið, og mánamorgun bíðar gerandisdagurin aftur. Eg havi familju, og mána-

morgun skal eg vera klárur til eina nýggja viku, hóast eg um vikuskiftið havi sovið lít-ið. Mánadagar kunnu verða rættiliga strævnir, men tað gongur altíð, sigur Jens Marni.

– Eg royni at venja fysiskt, og hóast tað gongur upp og niður við forminum, er alt nógv lættari, tá ið eg eri væl fyri fysiskt. Eg vil eisini siggja hampuligur út á pallinum. Umframt at venja eri eg eisini aktivur á annan hátt. Mær dámar væl at fáast við ymiskt handaligt, og eg dugi illa at sita stillur.

Jens Marni er praktiskur, og hann kann bæði fáast við bátar og motorar og eisini við tøkni í sambandi við tónleik.

– Tað handaliga hevur eisini hjálpt mær væl við tónleikinum, tí handverk ger, at eg kann kobla úr og fáast við okkurt heilt annað enn tónleik. Eg eri ikki tónleikar-nørdur, men tónleikur er týðningarmikil fyri meg, sigur hann.

Krejavandi

Jens Marni framførir í ymiskum samanhøgum. Hann kann fara út einsamallur at spæla á skeinkistøðum, veitslum og aðrastaðni, og hann hevur eisini smærri og størri bólkar afturat sær, alt eftir hvat høvið er.